

Naslouchejte izraelským přeživším - nechtějí pomstu

Oproti převládajícím náladám veřejnosti se mnozí přeživší masakrů ze 7. října a příbuzní zabitých či unesených staví proti odplatě v Gaze.

Orly Noyová pro www.972mag.com/topic/local-call/ October 25, 2023

Sdělovací prostředky, pokrývající současný konflikt na izraelsko-palestinských územích, se převážně věnují jedné či druhé straně. Některé se ale dokážou podívat na věc z jiného úhlu. Předkládám významný postřeh jednoho z nich. (Pozn. překl.)

„Všichni mluví o jednotě. Lidi, jednota je strašně krásná, ale v terénu je pomsta a krutost ... Celý život budeme v zármutku a budeme truchlit. Ale teď je jen jeden cíl: pomstít se a být krutí.“

To byla slova izraelského vojáka v záloze Guye Hochmana – obvykle baviče a *on-line influencera* – v rozhovoru na (TV) Channel 12 v prvních dnech izraelského útoku na Pásmo Gazy po masakrech radikálů z Hamásu ze 7. října. Jen několika slovy vystihl Hochman náladu, jež se zřejmě uchytila v Izraeli, od krajní pravice až po mnohé, kteří se sami označují za levičáky: ospravedlnění katastrofy, kterou Izrael v současné době způsobuje více než 2 milionům Palestinců v Gaze.

Někteří své ospravedlnění vysvětlují slovy „porazit Hamás“. Jiní, jako Hochman, kladou plošnou pomstu nade vše. Je tedy o to pozoruhodnější, že tváří v tvář převládající politické náladě stále více a více Izraelců, kteří masakry přežili, nebo jejichž blízcí byli zabiti nebo uneseni do Gazy, přichází a vyjadřuje jednoznačný nesouhlas se zabíjením nevinných Palestinců a říká - nechceme pomstu.

Noi Katsmanová ve chvalozpěvu na svého bratra Hayima, aktivistu bojujícího proti okupaci, který byl zavražděn v kibucu Holit, vyzvala svou zemi, „aby nevyužívala naši smrt a naši bolest k tomu, aby působila smrt a bolest jiným lidem nebo jiným rodinám. Požaduji, abychom zastavili kruh bolesti a pochopili, že jedinou cestou [vpřed] je svoboda a rovná práva. Mír, bratrství a bezpečnost pro všechny lidské bytosti.“

Ziv Stahlová, výkonná ředitelka organizace pro lidská práva Yesh Din a přeživší pekelného ohně v Kfar Aza, se v článku v Haaretzu také ostře postavila proti izraelskému útoku na Gazu.

„Nepotřebuji pomstu, nic nevrátí ty, kteří jsou pryč,“ napsala. „Nevybíravé bombardování v Gaze a zabíjení civilistů, kteří nejsou do těchto hrozných zločinů zapleteni, není řešení.“

Yotam Kipnis, jehož otec byl zavražděn při útoku Hamásu, ve své chvalozpěvu řekl: „Nepište jméno mého otce na [vojenskou] nábojnici. To by nechtěl. Neříkejte: ‚Bůh pomstí jeho krev.‘ Řekněte: ‚Nechť je jeho památka požehnáním.‘“

Michal Halevová, matka Laora Abramova, kterého zavraždil Hamás, na videu zveřejněném na Facebooku vykřikla: „Prosím svět: zastavte všechny války, přestaňte zabíjet lidi, přestaňte zabíjet děti. Válka není řešení. Válkou se věci nespravují. Tato země, Izrael, prochází hrůzou ... A já vím, že matky v Gaze procházejí hrůzou ... V mém jménu nechci žádnou pomstu.“

Maoz Inon, jehož rodiče byli zavražděni 7. října, napsal na www.aljazeera.com : „Moji rodiče byli lidé míru ... Pomsta mé rodiče k životu nevrátí. Nevrátí ani další zabití Izraelce a Palestince. Udělá pravý opak ... Musíme ten koloběh přerušit.“

Když se Yonatana Ziegena, syna Vivian Silverové, jeden novinář zeptal, co by si jeho matka – o níž se má za to, že byla unesena – myslela o tom, co teď Izrael dělá v Gaze, odpověděl: „Byla by zahanbená. Protože mrtvé děti se nedají vyléčit dalšími mrtvými dětmi. Potřebujeme mír. O to celý život usilovala ... Bolest je bolest.“

A ve videu, které se mezitím rozšířilo, devatenáctiletá přeživší masakru v kibucu Be'eri nabídla duši drásající monolog o tom, že vláda opustila obyvatele jihu, v němž prosila: „Vrácení rukojmích. Mír. Slušnost a férovost ... Možná někteří z vás budou mít potíže tato slova slyšet. Těžko se mi mluví. Ale s tím, čím jsem si prošla v Be'eri, mi to dlužíte.“

Dlužíme jim to. Naslouchám jim a čtu jejich slova a skláním hlavu před jejich odvahou. A přemýšlím o podivném naléhání tolika lidí v této chvíli, včetně takzvaných levičáků, abychom změřili míru naší solidarity, bolesti nebo vzteku v souladu s naší ochotou podpořit oheň, který naše armáda dští na Gazu.

Co řeknete tomuto pozůstalému otci? Tomu, který přežil masakr? Postrádají také solidaritu? Odkud se bere odvaha určit, co se děje uvnitř každého z našich zlomených srdcí a myslí?

Vidím obvinění proti těm, kteří prosí o ukončení tohoto marného krveprolití, tohoto strašného a hrozivého válečného zločinu v Gaze, a myslím na větu, kterou pronesl Ben Kfir, člen Fóra ztracených rodin, jež se mi vryla do hlavy před lety, když mluvil o marnosti pomsty: „**Ztratil jsem dceru, ne rozum.**“

Tento muž, který ztratil osobu, která mu byla ze všech nejdražší, a mnoho dalších, kteří se nyní připojili ke kruhu pozůstalých, chápou to, co dnes tolik lidí stále odmítá pochopit: že cesta, která se nám nabízí, více krve a více „odstrašení“, je přesně cesta, která se nám už tolikrát nabízela, a která nás dovedla k hrůzám, jichž jsme svědky dnes.

Kromě nemorálnosti ospravedlňování zvěrstev, jichž se Izrael dopouští v Gaze, je očekávání, že tentokrát masové vraždění povede k jinému výsledku než všechna předchozí vojenská tažení – která nedosáhla ničeho jiného než prohloubení zoufalství, utrpení a nenávisti na palestinské straně – strašlivým sebeklamem, jehož cenu zaplatí opět obyvatelé jihu.

Neříkejte, že to Izrael dělá pro ně. Izrael opustil jih v kolosálním zločinu a nemůže svůj zločin vykoupit krví nevinných v Gaze. Místo oddávání se této touze po pomstě naslouchejme rodinám obětí.

Verze tohoto článku byla poprvé zveřejněna v hebrejštině na Local Call. Čtěte zde ([here](#)) ([Local Call Archives - +972 Magazine](#))

Orly Noyová je redaktorka Local Call, politická aktivistka a překladatelka perské poezie a prózy. Je předsedkyní výkonné rady B'Tselem' (lidskoprávního informačního centra na obsazených územích) a aktivistka politické strany Balad (strana izraelských arabů; 3 křesla v Knesetu). Její psaní se zabývá liniemi, které se protínají a definují její identitu jako Mizrahi, levičáčku, ženu, dočasnou migrantku žijící uvnitř věčné imigrantky a neustálý dialog mezi nimi.

Časopis +972 Magazine pokrývá systematicky situaci na izraelsko-palestinském území posledních 13 let. Z jeho internetové verze www.972mag.com přeložil Vladimír Sedláček